

Traducerea s-a făcut după originalul în limba
neogreacă :

ΕΙΣΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ;

Σ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ...

(Η Ορθοδοξία με λιγα λογια και πολλα
σκιτσα)

ΣΤ' Εκδοση

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ -1995

© Editura Anestis, 2011

I.S.B.N. 978-973-1924-05-2

Introducere la ediția în limba română

*Propovăduiește cuvântul, stăruie cu timp și
fără timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată în-
delunga-răbdare și învățătura (II Tim. IV, 2)*

Această carte pe care o dăruim acum creștini-
lor ortodocși români nu este un manual de litur-
gică și nici nu are pretenții de operă științifică. Este
o lucrare cu caracter strict misionar și poate repre-
zenta o introducere sumară în viața cultică a Bise-
ricii Ortodoxe. Chiar istoria acestei broșuri o
recomandă în acest sens. Astfel, ea a apărut pentru
prima dată în Rusia, în anul 1992, apoi a fost tra-
dusă de Asociația „Tineretul ortodox” din Fin-
landa, iar în 1995 și în greacă de editura „Casa
creștină” (Kalamata). Putem observa că această
carte a slujit atât la renașterea credinței în sufletele
oamenilor, cât și pentru răspândirea și întărirea
dreptei credințe într-o lume secularizată.

Din păcate, în România, n-au apucat să se atenueze consecințele propagandei comuniste că deja au început să apară simptomele societății capitaliste: consumism, indiferentism religios, goana după îmbogățire, libertinaj moral, dezvoltarea „ofertei” spirituale prin creșterea prozelitismului neoprotestant și chiar a celui de tip new-age-ist sincretist.

Pentru a verifica cele afirmate mai sus este de ajuns să-ți porți haina de preot (reverenda) printr-o piață bucureșteană sau pe aleile dintre blocuri și vei înțelege că destul de mulți oameni nu mai văd preotul ca pe un slujitor și reprezentant al lui Dumnezeu, unii privindu-l cu teamă superstițioasă, iar alții evitându-l cu un anumit sentiment de neîncredere alimentat de ideologii mai vechi sau mai noi. Însă, cel mai cutremurător este atunci când, copii de 3-4 ani, care recunosc sute de personaje din desene animate, din sport sau din muzică, întâlnind preotul pe stradă, își exprimă cu voce tare nedumerirea sinceră: **Cine este nenea? Ce este ăsta? De unde a venit?** Aceste fapte ne îndreptătesc să observăm că deși a apărut o extindere teritorială și o dezvoltare cantitativă și calitativă a mass-mediei bisericești, totuși, forma apostolică de vestire a cuvântului lui Dumnezeu de la om la om, din casă în casă nu poate fi înlocuită, mai ales când și canoanele Bisericii poruncesc acest lucru (58 Apostolic; 19 Trulan).

Această carte este intitulată *Hristos în mijlocul nostru* pentru a sublinia faptul că, deși S-a înălțat la ceruri, Domnul nostru Iisus Hristos nu ne-a părăsit ci, prin lucrarea Duhului Sfânt, El este prezent în Biserică, unde Îl întâlnim și luăm binecuvântarea Sa în cadrul sfintelor slujbe, iar la Sfânta Liturghie, prin primirea Sfintei Împărtășanii, ne unim cu El în chip deplin. În plus, această carte este și *un catehism liturgic*, deoarece dorește să explice pe înțelesul tuturor viața liturgică a Bisericii Ortodoxe în principalele ei elemente (Sfânta Liturghie, Sfintele Taine și ierurgiile, cinstirea Sfințelor Icoane etc.).

În concluzie, această carte poate reprezenta un real sprijin atât pentru preoți cât și pentru profesorii de religie care o pot folosi ca material catehetic în parohii și în școli. Poate fi de folos și pentru părinții evlavioși care doresc să-și ajute copiii¹ ca încă de mici să fie pătrunși de frumusețea dumnezeiască a dreptei credințe care se revarsă prin harul Sfintelor Taine și al Sfintelor Slujbe din biserică. Astfel, această lucrare este adresată în mod egal atât copiilor, cât și adulților care sunt la începutul vieții duhovnicești. Sperăm ca cele conținute în această carte să ajute *multor creștini să se apropie mai mult de toate cele câte se săvârșesc în locașul de*

¹ Cei mici pot colora imaginile din carte, iar rezultatul va fi cu siguranță unul deosebit de încântător.

cult ortodox, să cunoască simbolismul și sensul mai adânc al acestora și să simtă astfel măreția și frumusețea vieții ortodoxe și a cultului ortodox², să vadă cu ochii credinței, cu ochii sufletului aceste prea-frumoase taine și să exclame către Dumnezeu: *În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare*³ (...).

² Din Cuvântul înainte la ediția în limba greacă.

³ Rugăciune de la slujba Utreniei din zilele de rând ale săptămânii.

Sfânta Cruce și simbolismul ei

Sfântul Apostol Pavel scrie: *Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu (I Cor. 1-18).*

Iată de ce semnul Sfintei Cruci are un rol esențial în viața creștinilor ortodocși.

Semnul Sfintei Cruci se află înaintea tuturor rugăciunilor, a Sfintelor Taine și a slujbelor Bisericii Ortodoxe.

Există diferite tipuri de Cruce: grecească (cu toate laturile egale), latină (cu patru brațe), crucea cu șase și opt brațe.

TIPURI DE CRUCE:

- latină, cu patru brațe	✚
- rusească, cu șase brațe	✙
- grecească, cu brațele egale	✚
- cu opt brațe	✙

Linia orizontală de sus, la crucea cu opt brațe, este plăcuța cu inscripția *Iisus Nazarineanul Regele Iudeilor - I.N.R.I.*, care a fost scrisă în trei limbi: ebraică, greacă și latină. Pe crucea cu șase

și opt brațe, linia orizontală de jos este lemnul care folosea pentru susținerea corpului răstignitului și, de asemenea, îi arată pe cei doi tâlhari: brațul din dreapta Răstignitului îl arată pe tâlharul recunoscător, iar cel din stânga, - care este aplecat în jos -, îl indică pe al doilea tâlhar, pe cel care nu s-a pocăit.

Crucea lui Hristos a fost ridicată pe înălțimea Golgota, care se tâlmăcește „locul căpățânii”. În fiecare biserică (în Sfântul Altar), există o cruce mare, ca reprezentare a crucii de pe Golgota.

Simboluri creștine:

Peștele, care în greaca veche se numește ΙΧΘΥΣ, este simbolul lui Hristos. Inițialele

acestui cuvânt formează numele lui Hristos: “Iisus Hristos Fiul lui

Dumnezeu Mântuitorul” (Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ).

Corabia simbolizează Biserica. Creștinii călătoresc pe corabia Bisericii și străbat marea cea tulburată a vieții către limanul cel liniștit al Împărăției lui Dumnezeu. (În limba greacă, *liman* (λιμάνι) înseamnă *port*, n.t.).

Semnul Sfintei Cruci

Creștinii ortodocși își fac Sfânta Cruce la începutul rugăciunii, atunci când intră în biserică, în timpul Sfintei Liturghii, înainte și după masă, înainte de începerea și după terminarea lucrului etc. Cu semnul Sfintei Cruci¹ ne arătăm credința în Domnul Iisus Hristos și în Sfânta Treime, precum și ascultarea noastră de voia lui Dumnezeu.

Astfel ținem degetele de la mâna dreaptă pentru a ne închina, adică pentru a ne face corect semnul Sfintei Cruci, precum vedem în imaginea alăturată.

Cele **trei degete** unite simbolizează, adică arată pe Sfânta Treime: pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh². Cele **două degete** simbolizează cele două firi ale Domnului Iisus Hristos: cea dumnezeiască și cea omenească.

¹ Sfânta Cruce este puterea lui Dumnezeu (cf. 1 Cor. 1,18), lauda oricărui creștin (cf. Gal. 6,14) și armă tare împotriva diavolilor (cf. Col. 2,15). De aceea, creștinii se însemnează cu Sfânta Cruce nu doar când se roagă, ci și când muncesc, învață sau călătoresc, atât la necaz, cât și la bucurie, pentru ca Dumnezeu să-i ocrotească și să-i călăuzească. Cinstirea Sfintei Cruci este dovedită și prin purtarea ei la gât, prin așezarea alături de Sfintele Icoane în case, în instituții și în automobile, prin *troițele* de pe drumuri.

² Un singur Dumnezeu după ființă, dar în trei Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.